

Arrest

nr. 93 056 van 7 december 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 25 september 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 augustus 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 november 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 november 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat A. PIROTTE verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché R. LARNO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Nigeriaans staatsburger te zijn van Yoruba afkomst. U werd op X geboren in Lagos en bleef er uw hele leven wonen. U bent een christen. In 1991 verhuisden uw ouders naar Maiduguri in het noordoosten van het land. Uw moeder was actief in een kerk naast haar huis in Maiduguri. U ging uw ouders sindsdien minstens 2 keer per jaar bezoeken. U bent getrouwd met S. A. {...} en samen hebben jullie 5 kinderen: Simon, Margaret, Raphael, Johnson en Michael. Vier jaar geleden overleed uw vader. Op 3 juli 2011 kreeg u per telefoon het nieuws dat de kerk van uw moeder in brand stond en dat uw moeder in het ziekenhuis lag. U vertrok naar Maiduguri en kwam er op 5 juli 2011 aan. Uw moeder was overleden. Vervolgens werd het lichaam van uw moeder overgebracht naar Ogun state, vanwaar haar

vader afkomstig was. De collega's van uw moeder uit de kerk zegden dat ze vermoedden dat de burens van enkele huizen verder tot de moslimterroristische organisatie Boko Haram behoren en verantwoordelijk zijn voor de dood van uw moeder. De pastoor zei u dat ze naar de politie gegaan waren en een verklaring hadden afgelegd, maar dat de politie schrik had en niets deed. U ging vervolgens naar de burens van enkele huizen verder. Nog voordat u iets tegen hen kon zeggen, begonnen een zestal mensen u te slaan. Ze zegden: hoe durft u zich hier te vertonen. Eén van hen gooide kokend water over u. U vluchtte weg en de collega's van uw moeder brachten u naar het ziekenhuis. Toen de dokter hoorde dat u problemen had met leden van Boko Haram wilde hij u niet meer verder helpen. Men besloot u naar een ziekenhuis in uw woonplaats Lagos te brengen. Na enkele weken begon u er tekstberichten van Boko Haram op uw telefoon te ontvangen. Ze belden u ook en dreigden dat ze u zouden vermoorden. Zelfs toen u uw SIM-kaart van uw telefoon verving bleven ze u berichten sturen en u bedreigen. U hoorde ook van de burens dat leden van Boko Haram langs geweest waren in uw huis. Daarna verhuisde uw vrouw en ging ze bij haar zus wonen. U verbleef in totaal 3 maanden in het ziekenhuis. Begin oktober mocht u het ziekenhuis verlaten. U durfde niet meer naar huis te gaan. U verborg zich bij een vriend. Vervolgens ontmoette u meneer V. {...} van de organisatie NNPC, waarmee u beroepsmatig samenwerkte. U vertelde over uw problemen met Boko Haram en hij nam u mee naar zijn huis. Toen u een tekstbericht: 'You can't hide and not run' toonde, besloot meneer V. {...} dat u best het land zou verlaten. Op 1 november 2011 verlieten jullie samen Nigeria. Jullie namen het vliegtuig naar Marokko. Jullie verbleven er 2 dagen, waarna jullie een tweede vliegtuig namen naar België. Op 3 november 2011 kwamen jullie aan in België. Toen verloor u meneer V. {...} uit het oog. De volgende dag vroeg u asiel aan bij de Belgische asielinstanties. Sinds u in België bent, hoorde u van uw vrouw dat Boko Haram u nog tweemaal is komen zoeken.

Ter ondersteuning van uw asielrelaas legt u volgende documenten neer: een werkkaart, uw geboorteakte en die van uw kinderen, een doodsbrief van uw moeder, 2 foto's van u toen u chieft werd, een certificaat dat u chieft bent, 3 foto's van verwondingen aan uw bovenbeen, 2 toelatingen voor een medische consultatie en tenslotte foto's van u en uw gezin.

B. Motivering

Na nader onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven stel ik vast dat ik u noch de status van vluchteling, noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan geven. U bent er immers geenszins in geslaagd om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart uw land van herkomst te hebben verlaten nadat u problemen kende met Boko Haram, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen op het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Er dient te worden opgemerkt dat u vage verklaringen aflegt over de leden van Boko Haram, door wie u zou worden gezocht. Er werd u gezegd door de leden van de kerk dat de burens van uw moeder mogelijks verantwoordelijk waren voor de dood van uw moeder. U stapte naar de burens en werd door hen geslagen (gehoor CGVS, p.7). U blijkt echter de namen van de burens (gehoor CGVS, p.12), noch namen van de leden van Boko Haram, door wie u beweert te worden gezocht, te kennen (gehoor CGVS, p.12). U verklaart kortweg Boko Haram te vrezen.

Daarnaast moet opgemerkt worden dat u afwijkende verklaringen aflegde bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ) en het CGVS. In de vragenlijst van het CGVS, ingevuld bij de DVZ op 29 november 2011 verklaarde u dat u in Lagos bedreigd werd via de telefoon en dat ze u zelfs bleven lastig vallen nadat u een andere SIM-kaart gekocht had (p.3, pt.5). Bij het CGVS verklaarde u echter dat u niet alleen per telefoon bedreigd werd, maar dat leden van Boko Haram u ook bij u thuis kwamen zoeken (gehoor CGVS, p.9,10). Toen u bij het CGVS gevraagd werd waarom u bij de DVZ niet verteld hebt dat Boko Haram u bij uw thuis kwam zoeken, antwoordde u dat ze er zegden dat u het kort moest houden en dat u later alles uitgebreid zou kunnen vertellen (gehoor CGVS, p.12). Hiermee overtuigt u niet. Van een kandidaat-vluchteling die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag verwacht worden dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding van zijn vertrek of vlucht uit zijn land van herkomst zouden zijn geweest. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit vanaf het begin. Het feit dat men bij de DVZ zou gezegd hebben dat u het kort moest houden en dat u later alles uitgebreid zou kunnen vertellen kan geen afdoende verklaringen bieden voor het niet-vermelden van dit essentieel element, meer bepaald het feit dat Boko Haram u bij u thuis in Lagos zou zijn komen zoeken.

Verder beschikt het CGVS over informatie waaruit blijkt dat de aanslagen van Boko Haram doelgericht en geografisch beperkt te zijn, zodat niet kan worden aangenomen dat in heel Nigeria gevreesd moet worden voor vervolging of het lijden van ernstige schade. Bovendien is de terreur van Boko Haram overwegend tegen bepaalde groepen en zelden tegen individuele personen gericht (zie informatie

toegevoegd aan het dossier). Het is dan ook weinig aannemelijk dat Boko Haram, die tot nu toe steeds in de noordelijke helft van Nigeria actief waren, u persoonlijk in Lagos zouden komen zoeken.

Vervolgens moeten opmerkingen gemaakt worden bij de door u neergelegde doodsbrief van uw moeder. U verklaarde dat uw moeder in Maiduguri overleed en dat haar lichaam vervolgens naar Ogun state werd overgebracht. Desgevraagd antwoordde u ook dat het lijk van uw moeder nooit in Lagos is geweest (gehoor CGVS, p.8). Op de door u neergelegde doodsbrief staat echter vermeld dat het lichaam van uw overleden moeder op 8 juli 2011 Lagos zou verlaten richting haar thuisstad Maiduguri. Wanneer u hiermee geconfronteerd werd, antwoordde u enkel dat men er zomaar iets op geschreven heeft en dat het lichaam nooit in Lagos geweest is (gehoor CGVS, p.8). De tegenstrijdigheid tussen uw verklaringen bij het CGVS en de informatie op de door u neergelegde doodsbrief doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Aangezien uit de gegevens op de doodsbrief blijkt dat uw moeders lichaam van Lagos naar Maiduguri gebracht zou worden, kan weinig geloof gehecht worden aan uw verklaringen over de dood van uw moeder in Maiduguri en uw daaruit volgende problemen met Boko Haram in Maiduguri.

Gelet op het geheel van al voorgaande vaststellingen dient te worden geconcludeerd dat in uwen hoofde geen gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in aanmerking kan worden genomen.

Wat de door u neergelegde documenten betreft: de doodsbrief van uw moeder werd hierboven reeds besproken, uw geboorteakte en die van uw kinderen bevatten geen enkel objectief element (foto voorzien van een stempel, vingerafdrukken, handtekening, biometrische gegevens) waarmee bewezen kan worden dat u en uw kinderen wel degelijk de personen zijn die door deze document worden bedoeld en vormen geen bewijs van jullie identiteit. Aangezien uw relaas niet geloofwaardig is, kan het Commissariaat-generaal uw identiteit en die van uw kinderen niet als bewezen beschouwen enkel op basis van uw verklaringen en dit document. Uw werkkaart geeft een indicatie van uw werkzaamheden bij Car cooling services, wat hier niet meteen betwist wordt. De 2 foto's van u toen u chieft werd, een certificaat dat u chieft bent en foto's van u en uw gezin voegen informatie toe over uw gezin en uw functie als 'chieft', maar zijn niet relevant in het kader van uw asielrelaas. De 3 foto's van verwondingen aan uw bovenbeen hebben eveneens geen toegevoegde waarde. Eerst en vooral omdat uit deze foto's niet afgeleid kan worden of deze verwondingen u betreffen, ten tweede omdat deze foto's geen informatie geven over de manier waarop deze verwondingen zijn opgelopen. De 2 toelatingen voor een medische consultatie in het ziekenhuis tenslotte, tonen enkel aan dat u 2 afspraken had bij een dokter in het ziekenhuis, maar geven geen informatie over wat op deze medische consultaties werd vastgesteld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 van het verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen en van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 52 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

2.2. Wat betreft de opgeworpen schending van artikel 52 van de Vreemdelingenwet, kan de Raad niet inzien hoe dit artikel geschonden zou kunnen zijn, daar de bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 57/6 van de Vreemdelingenwet dat de commissaris-generaal de bevoegdheid geeft om de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 en de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 te weigeren.

2.3. Aan de formele motiveringsplicht zoals vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). De administratieve overheid dient in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing (RvS 7 november 2001, nr. 100.628; RvS 30 mei 2006, nr. 159.298; RvS 12 januari 2007, nr. 166.608; RvS 15 februari 2007, nr. 167.848; RvS 26 juni 2007, nr. 172.777). Uit de

bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing, die juridisch gesteund is op de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, volledig kent. Hij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door hem bestreden beslissing is gegrond, derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen.

2.4. Vooreerst wijst de Raad erop dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel rust bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, The Law of Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.5. Inzake zijn onwetendheid over de namen van de burens of de leden van Boko Haram betoogt verzoeker dat dit de burens waren van zijn moeder zodat het logisch is dat hij hun namen niet kende. De mensen die hem toonden bij welke burens hij moest zijn zeiden hem de namen niet.

2.5.1. De Raad stelt evenwel vast dat het geenszins aannemelijk is dat verzoeker de namen van de burens die verantwoordelijk werden geacht voor de dood van zijn moeder niet kent. Immers verklaarde verzoeker dat hij naar deze burens is gestapt en door hen werd geslagen (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, 9/8/2012, stuk 4, p. 7). Gelet op deze verklaringen is het redelijk te verwachten dat verzoeker weet wie deze burens zijn en hen bij naam kent. Het argument dat degenen die hem richting deze burens wezen, de namen niet vermeldden van deze burens noch het argument dat het de burens van zijn moeder waren, kan hieraan afbreuk doen. Immers, wanneer verzoeker geconfronteerd wordt met dergelijke zwaarwichtige feiten als de dood van zijn moeder en hij in de richting wordt gewezen van mogelijke verantwoordelijken, is het logisch dat verzoeker zich informeert over deze personen, te meer hij ook in persoonlijk contact is gekomen met deze personen en door hen werd geslagen. De onwetendheid van verzoeker aangaande de identiteit van deze personen doet dan ook terecht afbreuk aan de waarachtigheid van zijn asielaanvraag. De Raad stelt voorts vast dat verzoekers betoog, dat niet kan overtuigen zoals blijkt uit voorgaande bespreking, voorts enkel gericht is tegen de motivering dat hij de namen van de burens niet kent. Het motief dat hij evenmin de namen kent van de leden van Boko Haram die hem vervolgen, laat verzoeker onbetwist zodat de Raad deze motieven als vaststaand beschouwt. Deze vaststelling dat verzoeker evenmin de namen van de leden van Boko Haram kent, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn asielaanvraag.

2.6. Aangaande de vastgestelde discrepantie tussen zijn opeenvolgende verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen betoogt verzoeker dat dit geen tegenstrijdigheid betreft maar een loutere verduidelijking. Het feit dat hij bij de Dienst Vreemdelingenzaken geen melding maakte van bedreigingen aan huis doet volgens verzoeker geen afbreuk aan de waarachtigheid van zijn relaas. Hij verklaarde trouwens op het Commissariaat-

generaal dat hij van zijn vrouw vernomen had dat Boko Haram langskwam nadat hij al in België was. Aan dit feit wordt volgens verzoeker volledig voorbijgegaan.

2.6.1. De Raad stelt vast dat de bevinding dat verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken geen melding heeft gemaakt van het feit dat leden van Boko Haram hem niet alleen telefonisch bedreigden maar hem ook bij hem thuis kwamen zoeken, grondslag vindt in de stukken van het administratief dossier. De Raad wijst erop dat van een asielzoeker, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, kan worden verwacht dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk kan aanbrengen, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Afgezien van het feit dat de vragenlijst van de Dienst Vreemdelingenzaken niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kon evenwel redelijkerwijze van verzoeker worden verwacht dat hij een dermate essentieel element als het feit dat leden van Boko Haram hem ook bij hem thuis kwamen zoeken, in het vervolgingsrelaas zou vermelden. De vaststelling dat verzoeker dit niet gedaan heeft, doet wel degelijk afbreuk aan de waarachtigheid van zijn asielrelaas. Verzoekers betoog dat hij zijn asielrelaas tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal verduidelijkt heeft, kan gelet op voorgaande niet overtuigen om de geloofwaardigheid van zijn relaas te herstellen. De Raad ziet voorts niet in hoe de verwijzing naar zijn verklaring dat hij via zijn vrouw vernomen heeft dat leden van Boko Haram hem na zijn vertrek naar België nog zijn komen zoeken, de vastgestelde discrepantie tussen zijn opeenvolgende verklaringen kan verantwoorden.

Uit de bestreden beslissing blijkt voorts dat de commissaris-generaal wel degelijk rekening heeft gehouden met het geheel van verzoekers verklaringen doch omwille van pertinente vaststellingen zoals flagrante onwetendheden en discrepanties in het asielrelaas van verzoeker aangaande kernaspecten ervan terecht geoordeeld heeft dat geen geloof gehecht kan worden aan dit relaas. Dit is afdoende om de bestreden beslissing te schragen.

2.7. Aangaande de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt betoogt verzoeker dat hieruit inderdaad blijkt dat de actieradius van Boko Haram hoofdzakelijk in de noordelijke gebieden ligt, maar dat er ook aanslagen buiten deze gebieden waren zodat deze informatie niet uitsluit dat Boko Haram aanslagen pleegt in andere gebieden. Bovendien verwijst deze informatie naar terroristische aanslagen van Boko Haram en deelt zij niet mee waar de aanhangers van Boko Haram leven. Deze informatie is nochtans veel belangrijker en zou aantonen dat zij wellicht overal zijn. Terroristische aanslagen zijn bovendien iets anders dan het in brand steken van een kerk. Dit laatste vereist geen sterke aanwezigheid van Boko Haram zodat niet kan worden beweerd dat zijn asielaanvraag ongeloofwaardig is en hij een intern vluchtalternatief heeft.

2.7.1. Verzoekende partij dient erop te worden gewezen dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven dat de commissaris-generaal immers heeft doen besluiten tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas en bijgevolg tot de ongegrondheid van zijn asielaanvraag. Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt dat de asielaanvraag van verzoeker behept is met onwetendheden en incoherenties op het vlak van kernelementen in zijn asielrelaas. De vaststelling dat het, gelet op de informatie waarover de commissaris-generaal beschikt en waarvan een kopie is toegevoegd aan het administratief dossier (Stuk 16), niet aannemelijk is dat Boko Haram verzoeker persoonlijk in Lagos zou komen zoeken, is een bijkomend motief dat leidt tot de ongegrondheid van verzoekers asielaanvraag. Door erop te wijzen dat het niet uitgesloten is dat Boko Haram nog in andere delen opereert, dat de informatie betrekking heeft op terroristische aanslagen en dat niet blijkt dat leden van Boko Haram enkel leven in het noordelijke deel, slaagt verzoeker er niet in aan te tonen dat de conclusie die de commissaris-generaal getrokken heeft uit deze informatie verkeerd is. Immers heeft deze informatie betrekking op de sekte Boko Haram in Nigeria, de aanslagen die zij pleegt (waaronder ook aanslagen op kerken, zie pagina 18), en de doelwitten van deze sekte. Hieruit blijkt inderdaad dat de aanslagen doelgericht en geografisch beperkt zijn en dat deze zelden tegen individuele personen zijn gericht zodat het weinig aannemelijk is dat de sekte verzoeker persoonlijk in Lagos zou komen zoeken. De informatie waarop de commissaris-generaal zich baseert is afkomstig van de afdeling Landeninformatie van de administratie Buitenlandse Zaken, een onafhankelijke en officiële Noorse informatie- en analysedienst. Verzoeker beperkt er zich toe op een algemene wijze kritiek te uiten op de door verweerder gehanteerde bronnen, waarmee hij niet vermag de op deze bronnen gefundeerde juistheid van de informatie van de commissaris-generaal te weerleggen.

2.8. Inzake de doodsbrief van zijn moeder stelt verzoeker dat hij reeds verklaarde dat deze doodsbrief in de eerste plaats de dood van zijn moeder bevestigt en dat voor het overige de doodsbrief verkeerde informatie bevat die niet met de werkelijkheid overeenstemt.

2.8.1. Voor zover verzoeker ter adstructie van zijn asielmotieven documenten voorlegt, is het redelijk te verwachten dat hij vertrouwd is met de inhoud ervan. Verzoeker is immers verantwoordelijk voor de neergelegde documenten en dient zich te vergewissen van de deugdelijkheid ervan. De vaststelling dat verzoeker pas na confrontatie met de discrepantie tussen zijn verklaringen en hetgeen genoteerd staat op de doodsbrief, stelt dat hetgeen vermeld is op de doodsbrief verkeerd is, doet terecht afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn relaas. Waar verzoeker nogmaals zijn verklaringen aangaande deze doodsbrief herhaalt, merkt de Raad op dat het herhalen van zijn verklaringen, zonder de motieven van de bestreden beslissing in concreto te weerleggen, geen afbreuk kan doen aan deze motieven.

2.9. In fine van het verzoekschrift vraagt verzoeker hem, in ondergeschikte orde, de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. De Raad stelt evenwel vast dat hij daartoe geen andere elementen aanhaalt dan deze die reeds werden beoordeeld in het kader van zijn asielaanvraag en onwaarachtig werden bevonden, zodat hij evenmin een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de bepalingen met betrekking tot de subsidiaire bescherming aannemelijk maakt.

2.10. Er zijn geen redenen voorhanden om de bestreden beslissing te vernietigen en aanvullende onderzoeksmaatregelen te bevelen op grond van artikel 39/2, §1, 2° van de Vreemdelingenwet.

2.11. Het enig middel kan niet worden aangenomen. De Raad is van oordeel dat verzoeker geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven, die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoeker noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet worden weerhouden.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven december tweeduizend en twaalf door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

S. DE MUYLDER